

The background is a solid coral color. It features several large, stylized flowers. In the upper half, there are two large white flowers with thick, dark brown outlines and stems. In the lower half, there are two large blue flowers with thick, dark brown outlines and stems. The flowers have a soft, painterly texture. The text 'Jessika' is written in a bold, dark blue, sans-serif font in the upper left quadrant. The text 'Seija Saarinen' is written in a smaller, white, sans-serif font in the lower right quadrant, positioned over a blue flower.

Jessika

Seija
Saarinen

Seija Saarinen

Jessika

© 2025 Seija Saarinen

Kannen suunnittelu: BoD

Sisuksen taitto: Sammon Sanapaja

Kustantaja: BoD · Books on Demand,

Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-95194

1

Aamu valkenee harmaana ja sateisena. Sunnuntaiaamun jumalanpalvelus tulee televisiosta kello 10. Nousen aikaisemmin, ja laitan aamiaista ja otan lääkkeit. Syötän koiran, jonka olen vienyt aamulla aikaisin ulos. Kun olen saanut kaiken kuntoon, kärrään itseni television ääreen.

Hörpin teetä. Ensimmäinen virsi kaikuu korviini, ei ole tuttu virsi. Lähetys sattuu olemaan meidän lähikirkosta, näyttää niin tutulta. Lopuksi katson, mistä lähetys on nauhoitettu, ja olihan se se, meidän kirkko.

Kuuntelen vielä radiosta toisen jumalanpalveluksen. Se kestää kahteentoista. Pari tuntia vierähtää mukavasti. Semmoinen sunnuntaiaamu minulla.

Saa nähdä, onko Itävallassa kirkonmenoja. Ainakin voisi käydä katsomassa joitain kirkkoja sisältä päin. Jessika ainakin on innokas kirkoissa kävijä, tulee minunkin mukaani mielellään.

Saarnaa kuunnellessa ajattelen, että Donnalle pitäisi saada vielä jatkohoitopaikka yhdeksi päiväksi, kun koirahoitolassa alkaa loma-aika ennen meidän tuloa. Täytyisi kysellä ystäviltä.

Kirkonmenot jäävät nyt huonommalle sijalle. On niin paljon järjesteltävää ennen lähtöä, vaikka ei ole kuin viikon verran pois.

No kyllä Herra ymmärtää niin kuin aina. Ei ole ensimmäinen kerta eikä varmaan viimeinenkään.

2

Mahtava uusi lentoasema, päivittelen ääneen, kun pääsemme suurista ovista sisään. Seinällä on taulut, joista näkee, mistä lähtee lento Itävaltaan. Ihmisiä on vähemmän kuin ajattelimme. Tulimme aikaisin lentoasemalle, että varmasti kerkiäisimme koneeseen.

Olen muistellut Jessikalle, että nuorena menin pikkuautolla koneen viereen ja juuri ja juuri kerkisin koneeseen. Jessika rakastaa kameraa ja suunnittelee jo kuvaamista, kunhan sopiva paikka tulee.

Hän on syksyn esikoululainen. Tyttö on ruskeahiuksinen, ja hiuksia riittää vyötärölle asti. Myös silmät ovat ruskeat, mutta väri vaihtuu välillä vihreään valon mukaan. Kuvaamisen lisäksi Jessika pitää baletista, jota aikoo alkaa harrastamaan.

Tytön ja minun lisäksi matkalla mukana ovat Jessikan äiti Iida ja isäpuoli Matti sekä vaari. Minua kutsuvat Eija-mummiksi. Sellaisella porukalla olemme lähdössä.

Mietityttää, pääsemmekö koneessa vierekkäin istumaan. Passit tarkastetaan, samoin matkaliput. Ei ole enää paperilippuja vaan puhelimesta katsotaan, tämä on nyt uutta aikaa.

Myös matkalaukut ja kaikki käsitavarat tarkistetaan, ja jopa ihmiset, ettei ole metallia mukana. Vaari jää kiinni, kun sillä on henkselit, joiden metallisoljet pitivät ääntä.

Vihdoin päästään lentotermiinaaliin. Kävellään liki puoli kilometriä koneen lähtöpaikalle. Lentokone on täynnä. Olisimme joutuneet eri paikkaan Jessikan kanssa, jos ei olisi kysytty eräältä naiselta, voisiko hän vaihtaa paikkaa kanssani. Vaihto onnistui.

Koneen nouseminen jännittää ainakin Jessikaa. Se menee hyvin, vaikka on kova tuuli. Sitten olemmekin pilvissä, jotka ovat kuin pumpulia. Tyttö kuvaa niitä, mitä pystyy. Olemme siiven kohdalla, joten näkyvyys ei ole kovin hyvä.

Kohta tulee lentoemäntä. Ostamme syömistä ja juomista. Yritän kovasti saada vihreää teetä, mutta se ei onnistu kovasta yrityksestä huolimatta. Iidaa jo hermostuttaa.

- Ole jo hiljaa äläkä sohlaa.

Aika menee nopeasti. Käydään vessassa Jessikan kanssa ennen kuin kone alkaa laskeutua. Nähdään mennessä vaarikin istumassa naisten keskellä. Jessikan mielestä vaari on vähän onnettoman näköinen. Naiset näyttävät vähän vanhemmilta.

Matti on ollut koneen perässä, ei nähty koko lennon aikana. Kone laskeutuu hienosti lehtokentälle, vaikka on kova myrsky. Vaari on tyytyväinen, kun kone pystyi niin hyvin laskeutumaan.

Reissu Itävallassa alkaa.

3

On sovittu, että vuokra-auto tulisi hakemaan meitä lentokentän edestä. Autoa ei näy missään. Takseja on tien reunat täynnä. Odottelemme, mutta ei kuulu eikä näy.

Matti soittaa ja kysyy, onko tullut esteitä auton tuomiselle. Tila-auto on kuulemma vähän myöhässä ja tulee bussiasemalle. Menemme odottelemaan toiselle puolella tietä.

Vähän ajan päästä nainen kaahaa eteemme, tervehtii ja alkaa laittamaan tavaroita autoon. On jännittävää mennä vieraan autoon vieraassa maassa, vaikka ei se sen kummempaa ole. Meillä on yleensä ollut opas odottamassa lentokentällä ja olemme jatkaneet matkaa hotellille linja-autolla. Tämä on omatoimimatka, minulle ensimmäinen. Nuoret ovat menneet monet kerrat.

Jessikakin on hiljaa, ei puhu sanaakaan. Auto lähtee liikkeelle. Vartin kuluttua saavumme talolle, jonka

Elämäkerrallinen romaani Jessika kertoo perheen lomamatkasta Itävaltaan. Matka ei suju ihan suunnitelmien mukaan, mutta maisemien kauneus lumoo matkalaiset. Kerronta ulottuu myös matkan jälkeisiin hetkiin.

Tapahtumien keskiössä on Jessika, josta tulee teoksessa isosisko. Isoäidin mietteissä yhdistyvät maailman tilanne, ihmisen osa ja turvautuminen Herran apuun.

Jessika on nurmijärveläisen Seija Saarisen toinen teos.

BoD

9

789528

095194

